

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-02-14 Nr. 429-35
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. sausio 31 d. pareiškėja su draudiku sudarė Sausumos transporto priemonių draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – KASKO sutartis), kuria draudiko parengtų Sausumo transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 03.01 (toliau – Taisyklės) pagrindu nuo 2024 m. vasario 8 d. iki 2025 m. vasario 7 d. buvo apdrausti pareiškėjos turtiniai interesai, susiję su automobiliu BMW X3 (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)).

2024 m. liepos 31 d. pareiškėja informavo draudiką apie 2024 m. liepos 28 d. įvykį: važiuojant užtvindyta gatve, priešinga eismo kryptimi važiuavęs vilkikas dideliu vandens kiekiu apipylė automobilį, dėl to užgeso automobilio variklis. Gauto pranešimo pagrindu draudikas pradėjo žalos administravimą, jo metu automobilis buvo transportuotas į draudiko partnerės UAB „Jusada Plius“ (toliau – partnerė) remonto dirbtuves nuodugniai apžiūrai ir gedimo dėl hidrosmūgio versijai įvertinti (toliau – defektacija).

Partnerės remonto dirbtuvėse išardžius automobilio variklį, pavarų dėžę bei kitus komponentus ir atlikus jų patikrą buvo prieita prie išvados, jog variklis yra perkaitintas, jį rekomenduotina keisti. Partnerės darbuotojai nurodė draudikui, kad alkūninis velenas buvo perkaitęs (pamėlynavę pirmo ir ketvirto cilindro švaistiklių kakliukai), susidėvėję ir pamėlynavę pagrindiniai alkūninio veleno kakliukai, ant pirmo ir ketvirto cilindro sienelių yra rūdžių (cilindruose buvo vandens). Partnerė taip pat nurodė draudikui, kad švaistikliai kreivumo, o turbina laisvumo neturi, sparnuotė sveika, užgulę dviejų stūmoklių tepaliniai žiedai, o alkūniniai velenai turėtų būti bent minimaliai deformavęsi dėl perkaitimo.

Žalos administravimo metu nenustačius, kad automobilis sugedo dėl draudžiamąjo įvykio¹, tačiau tarp šalių kilus nesutarimų dėl įvykio kvalifikavimo kaip draudžiamąjo ar nedraudžiamąjo, šalys draudiko siūlymu nutarė ginčą spręsti taikiai ir sudarė 2024 m. rugsėjo 3 d. Susitarimą įvykio byloje Nr. ITPD/24/010425 (toliau – Susitarimas). Susitarimu iš esmės buvo sutarta, kad draudikas išmokės pareiškėjai 1 000 Eur išmoką ir ši suma bus laikoma galutine ir neginčijama, apimančia visus dėl įvykio pareiškėjos patirtus nuostolius. Sutarimu šalys taip pat sutarė, kad draudikas atlygins automobilio transportavimo ir defektacijos išlaidas.

Pareiškėjai neišreiškus noro automobilį remontuoti partnerės remonto dirbtuvėse, kitą dieną po Susitarimo sudarymo draudikas informavo partnerę apie tai, kad automobilį ir jo variklį galima atiduoti pareiškėjai, o 2024 m. rugsėjo 6 d. automobilis iš partnerės remonto dirbtuvių buvo transportuotas į pareiškėjos pasirinktas remonto dirbtuves (toliau – pareiškėjos pasirinktos remonto dirbtuvės).

2024 m. rugsėjo 27 d. pareiškėja pateikė draudikui pretenziją ir prašė draudiko atlyginti žalą – 2 334 Eur automobilio remonto išlaidas, bei kompensuoti 452,75 Eur pretenzijos parengimo išlaidas (toliau – Pretenzija). Pretenzijoje teigiama, kad atsiimant automobilį iš

¹ Ginčo nagrinėjimo metu draudikas paaiškino, kad automobilio gedimą dėl hidrosmūgio (staigaus ir netikėto vandens patekimo į automobilio variklio cilindrą (-us)) laikytų draudžiamuoju įvykiu.

partnerės remonto dirbtuvių kilo žodinis konfliktas: automobilio variklis nebuvo surinktas, todėl darbuotojai automobilio nenorėjo atiduoti. Taip pat teigiama, kad defektacijos metu buvo išardytas ne tik variklis, nuo skysčių, dulkių patekimo ir panašaus poveikio nebuvo apsaugoti įvairūs automobilio mazgai, defektacijos metu buvo nulaužtos laidų jungtys, išardytos detalės buvo netinkamai sandėliuojamos, mažesnės detalės sudėtos į automobilio saloną. Anot pareiškėjos, jos sutuoktinis net ir nesurinkto automobilio palikti partnerės remonto dirbtuvėse nesutiko ir išgabeno į pareiškėjos pasirinktas remonto dirbtuves.

Pretenzijoje nurodyta, kad pareiškėjos pasirinktose remonto dirbtuvėse Y. Y. atliko automobilio apžiūrą ir parengė defektų aktą (toliau – Aktas)², jame konstatavo, jog defektus vertinusios partnerės remonto dirbtuvėse buvo atlikti pertekliniai ardymo darbai, juos atliekant pažeisti kiti automobilio mazgai. Pretenzijoje teigiama, kad nebūtina išardyti ir išimti variklio, nes hidrosmingio versijai patikrinti užtenka išimti švaistiklius, taip pat nurodoma, kad po defektacijos trūksta kai kurių dalių, kai kurios iš esamų – nepanaudojamos antrą kartą, kai kurios nuardytos neužtrinant jų pažeidžiamumo, buvo išardytos ir neužsandarintos kuro ir aušinimo sistemos, į krūvą sumesti neužsandarinti purkštukai, neužsandarintos turbokompresoriaus oro išmetimo, tepalo angos, nuimtos ir neužsandarintos kuro tiekimo žarnelės, nepritvirtintas ir neužsandarintas vakuuminis siurblys, be reikalo nuimta pavarų dėžė, matomos pjovimo ir (ar) gręžimo žymės, nupjauti žibintų aukščio daviklio laidai, išardytas suodžių filtras kartu su duslintuvu, neužsandarintas kondicionavimo sistemos kompresorius ir kt.

Pareiškėja Pretenzijoje teigė, kad draudikas apie atliekant defektų vertinimą padarytus apgadinimus, dėl kurių automobilio negalima eksploatuoti, neinformavo ir slėpė informaciją, kuri yra esminė vertinant, dėl ko sugedo automobilis. Pareiškėjos teigimu, dėl padarytų apgadinimų automobilio remonto kaina išaugo keletą kartų (nuo pagal Susitarimą išmokėtų 1 000 Eur iki 2 334 Eur), todėl draudikas, remiantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.249 straipsniu, reglamentuojančiu žalą kaip civilinės atsakomybės sąlygą, turi atlyginti atsiradusią žalą bei padengti teisinės pagalbos išlaidas.

2024 m. spalio 15 d. atsakyme į pareiškėjos Pretenziją draudikas teigė, kad automobilio apžiūra partnerės remonto dirbtuvėse buvo suorganizuota nenustačius jokių išorinių automobilio defektų. Po apžiūros nustatyta, jog dalys, kurios paprastai sugadinamos dėl hidrosmingio, nėra sulankstytos, buvo tęsiami kiti būtini ardymo darbai tam, kad būtų galima įsitikinti, ar nėra kitų variklio pažeidimų, nes juos nustačius draudikas būtų pripažinęs įvykį draudžiamuoju ir išmokėjęs draudimo išmoką. Vis dėlto nenustačius hidrosmingio požymių buvo sutarta ginčą spręsti taikiai ir buvo sudarytas Susitarimas.

Anot draudiko, 2024 m. rugsėjo 6 d. pareiškėjai (jos sutuoktiniui) nuvykus atsiimti automobilio iš partnerės remonto dirbtuvių, šis buvo tinkamai neparuoštas atsiimti, nes sirgo už automobilio ardymą atsakingas darbuotojas. Atsakyme į Pretenziją teigiama, kad pareiškėjos vyro buvo prašoma palaukti iki 2024 m. rugsėjo 9 d., tačiau, šiam nesutikus palaukti ir reikalaujant grąžinti automobilį, partnerės darbuotojai neturėjo kitos išeities: sudėjo išrinktas dalis ant kartono, o smulkesnes dalis į dėžes ir atidavė automobilį nesurinktą. Anot draudiko, visos dalys buvo surinktos ir sudėtos matant pareiškėjos sutuoktiniui, tačiau pretenzijų dėl netinkamų dalių laikymo sąlygų jis neteikė. Remdamasis nustatytais aplinkybėmis, draudikas nurodė, kad sprendimas nebus keičiamas.

2024 m. spalio 17 d. Lietuvos banke buvo gautas pareiškėjos prašymas išnagrinėti šalių ginčą, kuriame nurodytos ginčo aplinkybės ir keliami reikalavimai sutampa su nurodytais Pretenzijoje. Pareiškėja pakartojo, kad automobilio remonto kaina dėl draudiko kaltės išaugo du kartus, ir prašė atlyginti remonto kainą atitinkančią turtinę žalą bei teisinės pagalbos išlaidas. Ginčo nagrinėjimo metu pareiškėja atkreipė Lietuvos banko dėmesį į tai, kad šalių ginčas kilo ne dėl Susitarimo ir pagal jį išmokėtos išmokos, o dėl padarytos papildomos žalos, atsiradusios per defektų vertinimą atlikus perteklinius ardymo darbus, po kurių automobilis tapo neeksploatuojamas ne dėl variklio, o dėl kitų mazgų defektų. Už atsiradusią žalą, pareiškėjos įsitikinimu, yra atsakingas draudikas.

Draudikas pateikė Lietuvos bankui atsiliepiamą į pareiškėjos kreipimąsi, jame nurodė su pareiškėjos reikalavimais nesutinkąs. Draudikas pakartojo, kad visi ardymo darbai, kurie buvo faktiškai atlikti, buvo reikalingi vertinant gedimo dėl hidrosmingio versiją. Šio faktas nustatytas nebuvo, tačiau buvo užfiksuotų kitų variklio gedimų, susijusių su detalių nusidėvėjimu dėl netinkamos priežiūros ar eksploatacijos.

² Byloje nėra pateikto Akto kaip atskiuro dokumento, jo turinys inkorporuotas į Pretenzijos turinį.

Draudikas nurodė manęs, kad ginčas tarp šalių iš esmės kilo dėl to, kad defektaciją atlikusios Partnerės darbuotojai neparuošė automobilio atsiimti 2024 m. rugsėjo 6 d., kai pareiškėjos sutuoktinis atvyko automobilio pasiimti, o nesurinktas ir neparuoštas atsiimti jis buvo dėl žmogiškojo faktoriaus – susirgusio partnerės remonto dirbtuvių darbuotojo. Kadangi pareiškėjos sutuoktinis nesutiko palaukti kitos darbo dienos – išardytos automobilio dalys buvo sudėtos į automobilį, šis nedelsiant gražintas. Jokių pretenzijų dėl dalių sandėliavimo atsiimant automobilį, anot draudiko, nebuvo išsakyta, jos buvo pateiktos tik kartu su Pretenzija. Draudikas taip paaiškino, kad draudiko partnerės remonto dirbtuvių darbuotojai buvo pakviesti į pareiškėjos pasirinktas remonto dirbtuves gyvai apžiūrėti padarytų klaidų, todėl atsakymus į gautas pastabas pateikė gyvo pokalbio metu, dėl jų pastabų negavo.

Galiausiai draudikas nurodė, kad visi žalos atlyginimo klausimai buvo išspręsti Susitarimu ir jis neturi pagrindo atlyginti papildomą žalą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl turtinės žalos, atsiradusios, pareiškėjos teigimu, dėl draudiko partnerės remonto dirbtuvėse netinkamai atliktos defektacijos (per didelės apimties ardymo darbų ir dėl jų atsiradusių kitų su 2024 m. liepos 28 d. įvykiu nesusijusių apgadinimų), atlyginimo.

Siekiant išnagrinėti tarp šalių kilusį ginčą būtina įvertinti: 1) ar draudikui kilo civilinė atsakomybė už žalą, padarytą defektų vertinimo metu; 2) pareiškėjos keliamo reikalavimo atlyginti teisinės pagalbos išlaidas pagrįstumą.

1. Dėl draudiko civilinės atsakomybės už vertinant defektus padarytą žalą

Nagrinėjant tarp šalių kilusį ginčą, visų pirma akcentuotina, jog jis yra susijęs ne su draudiko prievolės mokėti draudimo išmoką nutikus KASKO sutartyje nustatytam draudžiamajam įvykiui įgyvendinimu. Šalys įvykio pripažinimo draudžiamuoju ar nedraudžiamuoju klausimą yra išsprendusios sudarydamos Susitarimą. Susitarimas pagal savo turinį laikytinas taikos sutartimi. Remiantis Civilinio kodekso 6.983 straipsnio 1 dalimi, taikos sutartimi šalys tarpusavio nuolaidomis išsprendžia kilusį teisminį ginčą, užkerta kelią kilti teisminiam ginčui ateityje, išsprendžia teismo sprendimo įvykdymo klausimą arba kitus ginčytinus klausimus. Nepriklausomai nuo to, patvirtinta teismo ar ne, teisėtai sudaryta ir galiojanti taikos sutartis, kaip ir bet kuri kita civilinė teisinė sutartis, šalims turi įstatymo galią (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalis) ir turi būti vykdoma (*pacta sunt servanda*).³ Taikių susitarimų vykdymo klausimai sprendžiami remiantis šią specifinę sutarčių rūšių reglamentuojančiomis teisės aktų nuostatomis, o kilus nesutarimų dėl taikos sutarčių sudarymo ar vykdymo, ginčo šalys turi teisę kreiptis į teismą. Duomenų apie tai, kad Susitarimas būtų negaliojantis, Lietuvos bankas neturi, taigi, dėl juo išspręstų klausimų nepasisako.

Tai, kad ginčas kilo dėl naujos, su įvykiu nesusijusios žalos, kuri nebuvo aptarta Susitarime, Lietuvos bankui nurodė ir pati pareiškėja. Dėl šios priežasties, sprendžiant šalių ginčą, nėra vertinamos KASKO sutarties (Taisyklių) sąlygos, reglamentuojančios draudimo apsaugą, draudžiamuosius ir nedraudžiamuosius įvykius, žalos apskaičiavimo tvarką ir kt. Pareiškėjos Pretenzijoje ir kreipimesi laikomasi pozicijos, kad draudikui kilo sutartinė civilinė atsakomybė dėl vykdant KASKO sutartį tariamai padarytos žalos, atsiradusios draudiko partnerei vykdant draudiko pavedimą – atlikti defektaciją ir įvertinti automobilio gedimo dėl hidrosmūgio versiją.

Civilinio kodekso 6.245 straipsnyje nustatyta, kad sutartinė civilinė atsakomybė yra turtinė prievolė, kuri atsiranda dėl to, kad neįvykdoma ar netinkamai įvykdoma sutartis, kurios viena šalis turi teisę reikalauti nuostolių atlyginimo ar netesybų (sumokėti baudą, delspinigius), o kita šalis privalo atlyginti dėl sutarties neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo padarytus

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2005 m. sausio 6 d. konsultacija Nr. A3-120. Teismų praktika. 2005, 22.

nuostolius arba sumokėti netesybas (baudą, delspinigius). Sutartinei atsakomybei taikyti reikalinga nustatyti visas būtinausias civilinės atsakomybės sąlygas: nukentėjusios šalies patirtą žalą (nuostolius), atsakingos dėl žalos atsiradimo šalies neteisėtus veiksmus (neteisėtą neveikimą) ir kaltę (išskyrus griežtosios civilinės atsakomybės taikymo atvejus) bei priežastinį neteisėtų veiksmų (neteisėto neveikimo) ir padarytos žalos (nuostolių) ryšį.⁴ Būtina nustatyti šių sąlygų visumą, nes nesant bent vienos iš būtinųjų sąlygų, civilinės atsakomybės taikymas negalimas.

Civilinio kodekso 6.248 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad civilinė atsakomybė atsiranda tik tada, kai įpareigotas asmuo kaltas, išskyrus įstatymų arba sutarties numatytus atvejus, kuriais civilinė atsakomybė atsiranda be kaltės. Taigi, įstatymuose civilinė atsakomybė kai kuriais atvejais numatyta ir be kaltės. Vienas iš tokių atvejų įtvirtintas Civilinio kodekso 6.256 straipsnio 4 dalyje, kurioje nurodoma, kad jeigu sutarties prievolės nevykdo ar netinkamai vykdo įmonė (verslininkas), tai ji atsako visais atvejais, jei neįrodo, kad prievolės neįvykdė ar netinkamai ją vykdė dėl nenugalimos jėgos, jeigu įstatymas ar sutartis nenumato ko kita. Taigi, verslininko civilinė atsakomybė atsiranda be kaltės.⁵

Kita vertus, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas savo praktikoje yra konstatavęs, kad nors skolininko kaltė, vadovaujantis Civilinio kodekso 6.248 straipsnio 1 dalimi, yra preziumuojama (išskyrus įstatymų nustatytus atvejus), tačiau sutartinės prievolės neįvykdymas ar netinkamas įvykdymas, kaip sutartinės atsakomybės sąlyga, nėra preziumuojamas (Civilinio kodekso 6.246, 6.256 straipsniai).⁶ Kartu akcentuotina, kad ginčo atveju šią sąlygą įvykdyti privalo ieškovas (šiuo atveju – pareiškėja), reikalaujantis taikyti sutartinę civilinę atsakomybę.⁷

Kaip minėta, šiuo atveju dalis iš KASKO sutarties vykdymo kilusio ginčo buvo išspręsta sudarant Susitarimą, tačiau, Lietuvos banko vertinimu, Susitarime nebuvo aptartas žalos, kuri galėjo atsirasti dėl draudiko pavedimu vykdytų galimai netinkamų defektacijos darbų, atlyginimo klausimas. Atitinkamai, Lietuvos banko vertinimu, yra pakankamas pagrindas vertinti pareiškėjos keliamą reikalavimą civilinės sutartinės atsakomybės kontekste dėl, jos teigimu, naujai atsiradusios žalos, nesusijusios su paties 2024 m. liepos 28 d. įvykio kvalifikavimu kaip draudžiamojo arba nedraudžiamojo.

Kita vertus, Lietuvos banko nuomone, nagrinėjamu atveju nėra įrodytų draudiko neteisėtų veiksmų, taip pat dėl draudiko įvardijamų kaip neteisėti veiksmų atsiradusios papildomos žalos, nesusijusios su 2024 m. liepos 28 d. įvykio pasekmėmis, fakto.

Civilinio kodekso 6.246 straipsnio 1 dalyje įtvirtintoje bendrojoje civilinės atsakomybės taisyklėje nustatyta, kad civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas veikimas), arba pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai. Kasacinis teismas akcentuoja, kad tinkamai ir laiku vykdyti sutartines prievolės kiekvieno asmens pareiga, kurią pažeidęs jis privalo atlyginti kitai sutarties šaliai šios patirtus nuostolius, t. y. asmeniui atsiranda sutartinė atsakomybė (Civilinio kodekso 6.256 straipsnio 1, 2 dalys)⁸. Neteisėti veiksmai, kaip minėta, yra būtinoji sutartinės atsakomybės sąlyga, t. y. nenustačius neteisėtų veiksmų, nėra pagrindo sutartinei civilinei atsakomybei kilti.⁹ Kasacinis teismas yra pabrėžęs, jog ieškovui neįrodžius sutarties neįvykdymo (ar netinkamo vykdymo), jo įrodinėjami nuostoliai ir priežastinis ryšys yra tik tariami, objektyviai nesusiję su sutartimi ir teismas savo procesiniame sprendime dėl jų gali nepasisakyti.¹⁰

Vadovaujantis Civilinio kodekso 6.205 straipsniu, neteisėti veiksmai gali pasireikšti bet kokios iš sutarties atsiradusios prievolės neįvykdymu, netinkamu įvykdymu, įvykdymo termino praleidimu. Civilinio kodekso 6.246 straipsnio 1 dalyje pateikta neteisėtų veiksmų sąvoka apima tiek neteisėtą veikimą, tiek neveikimą.¹¹ Teismų praktikoje konstatuota, kad siekiant taikyti sutartinę atsakomybę nepakanka remtis bendro pobūdžio teiginiais, neva pažeista sutartis. Neteisėti veiksmai turi būti įrodyti Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekse

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gruodžio 5 d. nutartis civilinėje byloje 3K-3-467/2011.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. kovo 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-109/2007.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-290-706/2015.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugsėjo 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-412/2008; 2017 m. liepos 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-314-378/2017; 2017 m. gruodžio 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-429-701/2017.

⁸ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. lapkričio 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-544-684/2015.

⁹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gruodžio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-478/2011; 2012 m. kovo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-94/2012.

¹⁰ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-107/2010.

¹¹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. birželio 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-225-687/2017.

nustatytų įrodinėjimo taisyklių pagrindu.¹²

Pažymėtina, kad sutarties pažeidimas gali pasireikšti ne tik konkrečiai įtvirtintos sutarties sąlygos pažeidimu. Jis gali pasireikšti: 1) imperatyviųjų teisės normų pažeidimu; 2) dispozityviųjų teisės normų, nustatančių atskirų sutarčių rūšių šalių teises ir pareigas, pažeidimu; 3) sutarčių vykdymo principų pažeidimu; 4) numanomų sutarties sąlygų pažeidimu. Pavyzdžiui, ne tik pati sutartis, bet ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys atskiras sutarčių rūšis, nustato tam tikras sutarčių rūšis reglamentuojančias imperatyviasias ir dispozityviasias normas. Teisės ir pareigos pagal kai kurias sutartis reglamentuojamos ne tik Civilinio kodekso, bet ir atskirų įstatymų, pavyzdžiui, draudimo sutartims taikomas ir Lietuvos Respublikos draudimo įstatymas, ir kt.

Sprendžiant dėl sutarties pažeidimo, svarbu atsižvelgti ir į Civilinio kodekso 6.196 straipsnio 1 dalies nuostatą, pagal kurią sutarties sąlygos gali būti aiškiai nurodytos arba numatomos. Pagal to paties straipsnio 2 dalį, sutarties sąlygos numatomos atsižvelgiant į sutarties esmę ir tikslą, šalių santykių pobūdį, sąžiningumo, protingumo ir teisingumo kriterijus.

Kartu pažymėtina, kad, pagal Civilinio kodekso 6.200 straipsnį, šalys privalo vykdyti sutartį tinkamai ir sąžiningai, vykdydamos sutartį – privalo bendradarbiauti ir kooperuotis; sutartis turi būti vykdoma kuo ekonomiškiau kitai šaliai būdu; jeigu pagal sutartį ar jos prigimtį šalis, atlikdama tam tikrus veiksmus, turi dėti maksimalias pastangas sutarčiai įvykdyti, tai ši šalis privalo imtis tokių pastangų, kokių būtų ėmęsis tokiomis pat aplinkybėmis protingas asmuo.¹³

Atsižvelgiant į pirmiau aptartą teisinį reglamentavimą, pažymėtina, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Taigi, draudėjo (šiuo atveju – pareiškėjos) esminė iš KASKO sutarties kylanti teisė – nutikus draudžiamajam įvykiui gauti draudimo išmoką, o draudiko pareiga – nustatčius draudžiamąjį įvykio faktą, ją išmokėti.

Teisės į draudimo išmoką įgyvendinimas yra neatsiejamai susijęs su įvykiu, kuriuos prašoma pripažinti draudžiamaisiais, aplinkybių tyrimu. Įvykio aplinkybių tyrimo (žalos administravimo) metu įvertinama apie įvykį surinkta informacija, įvykio aplinkybės, jo padariniai, nustatoma, ar įvykio aplinkybės atitinka draudžiamųjų ir (ar) nedraudžiamųjų įvykių sąlygas, ar nėra draudimo išmokos mažinimo ar nemokėjimo pagrindų, ir kt. Šių procesų svarbą suponuoja pati draudimo sutarties esmė.

Akcentuotina, kad žalos administravimo tvarka detalizuojama tiek KASKO sutarties standartinėse sąlygose – Taisyklėse, tiek įstatyme, kuriame įtvirtintos esminės žalos administravimo taisyklės ir principai. Pavyzdžiui, pagal Taisyklių 8.1.4 papunktį, nutikus apdraustai rizikai, draudėjas ar apdraustasis turi sudaryti draudikui galimybę apžiūrėti įvykio vietą, atlikti tyrimą bei apklausti liudytojus taip, kad draudikas galėtų įvertinti nuostolio priežastį ir dydį. Remiantis Taisyklių 14.5.3 papunkčiu, atsitikus įvykiui draudėjas privalo suteikti galimybę draudiko atstovui per protingą laiką (terminą) apžiūrėti transporto priemonę po įvykusio galimai draudžiamąjį įvykio. Pagal Taisyklių 14.10 papunktį, draudėjas privalo leisti draudikui atlikti reikalingą tyrimą, kurio išvados būtinos draudžiamąjį įvykio faktui ir aplinkybėms patvirtinti bei (ar) įvykio metu padarytos žalos dydžiui pagrįsti, taip pat pateikti draudikui visą įvykio tyrimui ir reikalingą informaciją ir prašomą dokumentaciją ir kt.

Teisės aktuose yra įtvirtintas reikalavimas draudikui tirti aplinkybes, būtinas draudžiamąjį įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti, dedant reikiamas pastangas, ir nustatyta, kad draudikas neturi teisės atsisakyti išmokėti draudimo išmoką nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos, be to, draudikas privalo įrodyti aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo ar suteikiančias teisę mažinti draudimo išmoką (Draudimo įstatymo 2, 3, 7 dalys), ir kt. Taigi, teisės aktų pagrindu draudikui keliami aukšti su žalos administravimu (įvykio aplinkybių vertinimu) susiję standartai ir reikalavimai įvykio aplinkybes, nuo kurių priklauso įvykio vertinimas kaip draudžiamąjį arba nedraudžiamąjį (arba nustatymas kitų pagrindų, suteikiančių teisę mažinti ar nemokėti draudimo išmokos), tirti išsamiai ir proaktyviai renkant bei objektyviai vertinant turimą informaciją. Lietuvos banko vertinimu, draudikas neturi teisės sprendimus nemokėti draudimo išmokos ar ją mažinti grįsti vien tik objektyviais duomenimis nepagrįstomis prielaidomis

¹² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-290-706/2015.

¹³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gruodžio 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-429-701/2017.

(išskyrus atvejus, kai dėl tam tikrų individualių aplinkybių draudžiamą ar nedraudžiamą įvykio faktui nustatyti nereikalingas išsamus tyrimas). Nepakankamų pastangų dėjimas ir neišsamus įvykio aplinkybių tyrimas gali sukelti draudikui neigiamų teisinių pasekmių, be to, tokiu neveikimu jis nepagrįstai perkeltų draudžiamą įvykio fakto aplinkybių tyrimą, kuris turi būti vykdomas draudiko (draudėjui ir (ar) apdraustajam glaudžiai bendradarbiaujant ir vykdant draudiko nurodymus), klientui.

Lietuvos banko vertinimu, nagrinėjamu atveju siekiant nustatyti automobilio defektus atlikti veiksmai atitiko pirmiau minėtų teisės aktų ir šalių sudarytos KASKO sutarties reikalavimus ir nebuvo pertekliniai. Nagrinėjamu atveju nenustatytas pagrindas teigti, kad draudiko veiksmai, nurodant partnerės remonto dirbtuvėms atlikti nustatytos apimties automobilio variklio ir susijusių agregatų ardymo darbus, buvo nereikalingi, nepagrįsti ir neteisėti. Atvirksčiai, manytina, kad Akte nurodytas išvadas paneigia tiek draudiko eksperto paaiškinimai apie žalos administravimo aplinkybes, tiek defektaciją atlikusios partnerės paaiškinimas, tiek oficialios BMW automobilių gamintojo atstovybės Lietuvoje UAB „Kраста Auto“ (toliau – oficiali gamintojo atstovė) paaiškinimas dėl automobilio ardymo darbų apimties, reikalingos automobilio defektams nustatyti.

Draudiko ekspertizės skyriaus vadovo, turinčio turto vertintojo asistento kvalifikaciją, paaiškinimu, partnerės remonto dirbtuvėse atliekant defektaciją iš pradžių buvo išimti stūmokliai su švaistikliais, tačiau juos apžiūrėjus mechaninių pažeidimų nebuvo nustatyta, jie buvo lygūs ir tiesūs, nors įprastai, esant hidrosmūgiui, pažeidžiami (sulankstomi) būtent švaistikliai. Anot eksperto, pasitaiko atvejų, kai skyla stūmokliai, tačiau jų pažeidimų taip pat nebuvo nustatyta. Kita dalis, kuri dažnai pažeidžiama hidrosmūgio metu, yra alkūninis velenas, todėl neišėmus ir neapžiūrėjus šios dalies nebūtų buvę galima objektyviai pasisakyti dėl hidrosmūgio buvimo ar nebuvimo. Anot eksperto, jeigu ši dalis nebūtų buvusi apžiūreta, tai būtų galėję kilti abejonių ir (ar) nesutarimų dėl nepakankamos defektacijos, nes būtent švaistikliai su stūmokliais ir alkūninis velenas būna pažeidžiami dėl hidrosmūgio. Anot eksperto, kadangi alkūninis velenas yra tiesiogiai sujungtas su smagračiu, kurį atsukti galima tik atskyrus variklį nuo pavarų dėžės, atliekant defektaciją teko išimti visą agregato mazgą ir jį ardyti. Ekspertas konstatavo, kad visi atlikti ardymo darbai buvo būtini, be to, tie patys ardymo darbai būtų privalomi kapitaliai remontuojant variklį, tai rekomenduotina nustatytų gedimų atveju.

Draudiko eksperto pateiktas vertinimas iš esmės atitinka ir draudiko partnerės paaiškinimą apie defektacijos eigą. Anot partnerės, ardant variklį ir nenustačius sulinkusių švaistiklių, su draudiku buvo sutarta tęsti defektaciją, tačiau jokių hidrosmūgio požymių nerasta, išardžius variklį buvo matomi įprasti nusidėvėjimo ir netinkamos priežiūros požymiai. Partnerė pasisakė dėl automobilio pavarų dėžės išmontavimo aplinkybių ir nurodė, kad variklis su pavarų dėže yra tarpusavyje sujungti, todėl nuėmus variklį ji neturėtų, ant ko laikytis, o tvirtinti variklio su pavarų dėže ant ardymo stendo negalima, nes variklis prie stendo tvirtinamas tose pačiose vietose, kur yra sujungtas su pavarų dėže.

Ginčo nagrinėjimo metu draudikas taip pat pateikė paklausimo oficialiai gamintojo atstovei ir jos atsakymo į draudiko paklausimą duomenis. Draudikas oficialiai gamintojo atstovei pateikė esminę informaciją apie kilusio ginčo aplinkybes, taip pat turimas išardytų automobilio dalių nuotraukas, pareiškėjos Pretenziją ir prašė pateikti nuomonę dėl atliktų ardymo darbų apimties. 2025 m. sausio 30 d. atsakyme į draudiko paklausimą (toliau – Atsakymas) oficiali gamintojo atstovė nurodė, kad darbų apimtis priklauso nuo planuojamo remonto pobūdžio, o išsamiai defektacijai gali tekti išmontuoti ir išmetimo sistemą, ir pavarų dėžę, nes, nenumontavus šių agregatų, išsami variklio apžiūra gali būti neįmanoma. 2025 m. vasario 6 d. rašte (toliau – Papildytas atsakymas) oficiali gamintojo atstovė patikslino, kad išsamiai defektacijai dėl hidrosmūgio atliekant apžiūrą reikia išimti švaistiklius ir alkūninį veleną, o norint išmontuoti šias dalis – reikia išmontuoti ir išmetimo sistemą bei pavarų dėžę. Papildytame atsakyme oficiali gamintojo atstovė nurodė, kad, įvertinusi pateiktus duomenis, nenustatė perteklinių ardymo darbų požymių.

Taigi, nors Akte teigiama, jog buvo atlikta defektacijai nereikalingų ardymo darbų, šią aplinkybę paneigia kiti bylos duomenys, t. y. draudiko eksperto, defektaciją atlikusios partnerės, oficialios gamintojo atstovės Lietuvoje paaiškinimai. Remiantis bylos duomenų visumos vertinimu, konstatuoti draudiko neteisėtų veiksmų, pasireiškusių tariamai pažeidus KASKO sutartį, nėra pagrindo.

Papildomai pažymėtina, kad, Lietuvos banko vertinimu, šiuo atveju nebuvo įrodytas ir žalos faktas bei dydis. Civilinio kodekso 6.249 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad žala yra asmens turto netekimas arba sužalojimas, turėtos išlaidos (tiesioginiai nuostoliai), taip pat

negautos pajamos, kurias asmuo būtų gavęs, jeigu nebūtų buvę neteisėtų veiksmų. Piniginė žalos išraiška yra nuostoliai. Taikant civilinę atsakomybę atlyginami tik tie nuostoliai, kurie susiję priežastiniu ryšiu su tam tikrais skolininko veiksmais (Civilinio kodekso 6.247 straipsnis).

Tiesioginė žala paprastai yra neteisėtų veiksmų tiesioginis rezultatas, kuris atsiranda tiesiogiai veikiant tam tikrą objektą. Tokiais atvejais nukentėjusį būtina gražinti į padėtį, buvusią iki žalos padarymo. Žala, padaryta asmens turtui, nesant įstatymo išimčių, turi būti atlyginama laikantis visiško nuotolių atlyginimo principo. Šio principo esmė ta, kad žalos atlyginimu turi būti siekiama ją patyrusį asmenį gražinti į iki pažeidimo buvusią padėtį. Teisingas žalos atlyginimas reiškia ir tai, kad sprendžiant ginčus dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis.¹⁴ Taip pat pažymėtina, kad žala kaip civilinės atsakomybės sąlyga ir jos dydis nėra preziumuojami.¹⁵ Pateikti nuostolių dydį patvirtinančius ar paneigiančius įrodymus yra ginčo šalių pareiga.¹⁶

Pareiškėja kelia reikalavimą atlyginti 2 334 Eur žalą, apskaičiuotą pagal pareiškėjos pasirinktų remonto dirbtuvių pateiktą remonto sąmatą (toliau – Sąmata)¹⁷, tačiau Sąmatoje yra nurodytų remonto darbų, kurių ryšys su tariamai padaryta žala nėra aiškus ir pagrįstas. Pavyzdžiui, Sąmatoje yra numatytas priekinių ratų guolių keitimas (dalys ir darbai), dalis darbų yra nurodyti kaip numanomi („jeigu reiktų“)¹⁸. Keliant nurodytą materialinį reikalavimą taip pat nėra atsižvelgta į tai, kad šalys buvo sudariusios Susitarimą, kurio pagrindu jau buvo išmokėta beveik pusė sąmatoje numatytos remonto kainos atitinkanti suma (1 000 Eur), kuri iš esmės ir skirta daliai variklio remonto išlaidų padengti. Pareiškėjos keliamas reikalavimas iš esmės yra susijęs su gedimo pasekmėmis, už kurias Susitarimo pagrindu buvo išmokėta 1 000 Eur, šalinimo išlaidomis, t. y. jis apima ne tik tariamą naują žalą, bet ir įvykio, dėl kurio buvo sudarytas Susitarimas, metu atsiradusių defektų šalinimo išlaidas.

Vertinamų aplinkybių kontekste svarbu paminėti ir tai, kad oficiali gamintojo atstovė Atsakyme paaiškino, kad, atsižvelgiant į automobilio pagaminimo metus ir ridą, varžtų ar jungčių lūžimų atliekant remonto darbus praktikoje pasitaiko. Oficiali gamintojo atstovė taip pat paaiškino, kad, nesant vaizdinės medžiagos iš dalių saugojimo vietos partnerės remonto dirbtuvėse, nėra galimybės pakomentuoti, ar dalys buvo saugomos netinkamai, tačiau pateiktose nuotraukose matomas variklio dalių sudėjimas transportavimui neturėtų lemti ar didinti būsimų variklio remonto išlaidų. Atsakyme taip pat nurodyta, kad išrinktos dalys prieš variklio remontą ir surinkimą yra plaunamos, valomos bei išpučiamos suspaustu oru. Papildytame atsakyme oficiali gamintojo atstovė paaiškino, kad variklio remonto metu nulūžusių varžtų likučiai išgręžiami ir pašalinami, varžtai keičiami naujais surinkimo metu, nulūžusios elektros instaliacijos jungtys pakeičiamos naujomis, taip pat nurodė, kad visos vidinės variklio dalys, tokios kaip stūmokliai, švaistikliai, velenėliai, yra plaunamos, tikrinama jų būklė bei atitiktis gamintojo reikalavimams, variklio blokas bei galvutė taip pat patikrinami (variklio blokas tikrinamas jį išmontavus), visi vamzdeliai, žarnelės prieš surinkimą yra plaunami ir išpučiami suspaustu oru tam, kad ardymo ar saugojimo iki remonto metu patekę nešvarumai nesugadintų kitų detalių. Be to, išmontuotų degalų purkštukų patikrinimo, plovimo bei valymo technologijos iš viso nėra numatytos, purkštukai tikrinami surinkus variklį ir, jeigu neatitinka parametrų, keičiami.

Oficialios gamintojo atstovės paaiškinimai iš esmės patvirtina draudiko eksperto paaiškinimą, kad pareiškėjos pasirinktų remonto dirbtuvių parengtame Akte kaip papildomi remonto darbai, kurie neva reikalautų papildomų išlaidų, nesusijusių su 2024 m. liepos 28 d. įvykio metu atsiradusių gedimo remontu, iš esmės nurodyti darbai, kurie ir taip yra įprasti ir būtini atliekant kapitalinį variklio remontą, o nurodomos galimos neigiamos pasekmės dėl įvairių dalių užteršimo gali atsirasti remontą atlikus ne pagal remonto technologiją. Draudiko ekspertas detalizavo, kad atliekant remontą turi būti plaunama ir pagal poreikį šlifuojama variklio galvutė, stūmokliai valomi ir plaunami specialiuose plovimo įrenginiuose, tepalo siurblio ardymas ir valymas taip pat yra įprasta variklio remonto proceso dalis. Draudiko eksperto teigimu, variklio surinkimo metu turi būti plaunamas ir vakuuminis siurblys, ir kondicionavimo

¹⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. balandžio 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-166/2009; 2012 m. gegužės 11 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2012; kt.

¹⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. liepos 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-314-378/2017.

¹⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. lapkričio 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-460/2008; 2010 m. kovo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-118/2010; 2018 m. birželio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-242-611/2018.

¹⁷ Byloje nėra pateiktos Sąmatos kaip atskiro dokumento, ji inkorporuota į Pretenzijos turinį.

¹⁸ Vien numanomi darbai (nurodyti su sąlyga „jeigu reiktų“) ir priekiniai ratų guoliai su keitimu sudaro 21 proc. bendros numatomos remonto kainos.

sistema, kuri, be kita ko, užpildoma freonu. Kai kurios dalys, tokios kaip oro filtras, turi būti keičiamos bet kokių atveju, nes yra vienkartinės, kitos dalys, pavyzdžiui, variklio dangtelis, smagratis, tepalo matuoklė, variklio elektros jungtys, starteris, sankaba, priekinio tilto kardaninis velenas – prieš sumontavimą taip pat turi būti išplautos ir išvalytos ir kt.

Lietuvos banko vertinimu, šie duomenys suteikia pagrindą teigti, kad pareiškėjo numatytos remonto išlaidos už tariamai netinkamai išardytą variklį ir netinkamai sandėliuotas dalis iš esmės atitinka protingą tokio pobūdžio remonto darbų mastą, jos būtų susidariusios nesant šalių ginčo, t. y. turėtų būti atliekami iš esmės analogiški darbai, o pažeistos ar užterštos dalys, prieš jas sumontuojant į automobilį, remiantis remonto technologija, bet kokių atveju turi būti valomos, taigi, šios išlaidos būtų patirtos ir atliekant įprastą remontą. Be to, Susitarimo pagrindu draudikas pervedė pareiškėjai dalį defektams pašalinti skirtų lėšų ir padengė 321,86 Eur defektacijos išlaidas, taip iš esmės sutaupydamas pareiškėjos išlaidas, kurios būtų patirtos už variklio ardymo darbus.

Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad pareiškėja nepateikė duomenų, kurių pagrindu būtų galima teigti, kad draudikas atliko neteisėtus veiksmus ir dėl jų pareiškėja patyrė žalą. Nagrinėjamu atveju nėra nustatytos sąlygos, reikalingos draudiko civilinei sutartinei atsakomybei taikyti, nes nenustatyti draudiko neteisėti veiksmai (neveikimas) (Civilinio kodekso 6.246 straipsnis), be to, nebuvo įrodyta patirta žala (dėl tariamai draudiko neteisėtų veiksmų padidėjusios iš anksto numatytos automobilio remonto išlaidos ir kt.).

Nenustačius visų civilinės atsakomybės sąlygų, taip pat nesant draudiko pareigos atlyginti tokio pobūdžio žalą pagal KASKO sutarties (įskaitant Taisykles) nuostatas¹⁹, pareiškėjos reikalavimas atlyginti pakaitinio automobilio nuomos išlaidas laikytinas nepagrįstu.

2. Dėl teisinės pagalbos išlaidų atlyginimo

Kreipimesi į Lietuvos banką buvo prašoma atlyginti pareiškėjos patirtas teisinės pagalbos išlaidas – 453,75 Eur už UAB „Autopretenzija“ paslaugas, kurios buvo grindžiamos 2024 m. rugsėjo 9 d. PVM sąskaita faktūra, serija AUT Nr. 21448.

Remiantis neteisminę vartojimo ginčų sprendimo tvarką reglamentuojančio Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 4 dalies 2 punktu, priimant sprendimą dėl ginčo esmės turi būti sprendžiama dėl vartotojo patirtų išlaidų, susijusių su vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra (įrodymų surinkimo išlaidų, įskaitant būtinas ekspertizės ar laboratorinių tyrimų išlaidas, išlaidų advokato ar advokato padėjėjo pagalbai apmokėti, vertimo išlaidų), atlyginimo proporcingai patenkintų vartotojo reikalavimų daliai. Analogiškos nuostatos yra įtvirtintos Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 62.2 papunktyje.

Atsižvelgiant į pirmiau sprendime pateiktus duomenis, kuriais remiantis pareiškėjos reikalavimai buvo atmesti, ir vadovaujantis teisinės pagalbos išlaidų atlyginimą reglamentuojančiais teisės aktais, nagrinėjamu atveju įpareigoti draudiką atlyginti pareiškėjos patirtas teisinės pagalbos išlaidas nėra pagrindo.

Apibendrinant ginčo nagrinėjimo metu nustatytas aplinkybes, konstatuotina, kad pareiškėjos reikalavimas atlyginti žalą, neįrodžius draudiko sutartinės civilinės atsakomybės sąlygų, laikytinas nepagrįstu, o nenustačius pagrindo tenkinti pareiškėjos reikalavimą dėl civilinės atsakomybės taikymo – prašymas atlyginti galimai paitas teisinės pagalbos išlaidas taip pat laikytinas nepagrįstu ir atmetinu.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (ar) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį.²⁰

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo

¹⁹ Ginčo dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju pagal KASKO sutartį nekilo.

²⁰ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010; ir kt.

procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis